

Sygn. akt: I C 446/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2019 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej M. D. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 75.280,68zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% od dnia 19 lutego 2019 roku do dnia zapłaty, a w razie zmiany odsetek ustawowych za opóźnienie z tymi odsetkami,
- zasądza od pozwanej M. D. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 6.342zł (sześć tysięcy trzysta czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 446/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank SA w W. złożył, w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przeciwko M. D. pozew o zapłatę kwoty 75.280,68 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwana w dniu 27 marca 2017 r. zaciągnęła zobowiązanie wobec powoda – pomiędzy stronami zawarta została umowa pożyczki nr (...). Na podstawie umowy pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależytym wykonaniem zaciągniętego zobowiązania umownego (brak terminowego regulowania wpłat), skutkującym naruszeniem warunków ww. umowy,

zadłużenie powstałe na tle jej realizacji, z dniem 1 lutego 2019 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Jak wynika z pozwu, pismem z dnia 4 lutego 2019 r. pozwana została wezwana do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Zdaniem powoda, z uwagi na fakt, że nie uregulowano zadłużenia, konieczne było złożenie pozwu. Wskazano również, że na kwotę objętą pozwem w wysokości 75.280,68 zł składa się: niespłacony kapitał w wysokości 72.830,27 zł., odsetki umowne w kwocie 1765,24 zł., odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 685,17 zł., opłaty umowne w kwocie 0 zł.

W nakazie zapłaty z dnia 11 marca 2019 r. wydanym w sprawie VI Nc-e 291190/19, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 1 kwietnia 2019 r. pozwana zaskarżyła ww. orzeczenie w całości i wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana wskazała, że środki z kredytu nie były dla niej, a dla spółki (...) sp. z o.o., w której była członkiem zarządu. Wyjaśniła, że Sąd Rejonowy w Zielonej Górze VIII Wydział Gospodarczy KRS z urzędu wykreślił z rejestru nieaktualne dane o jej osobie, jako członka zarządu spółki (...) sp. z o.o., albowiem od dnia 4 sierpnia 2017 r. nie jest już prezesem zarządu spółki. Jej zdaniem za zadłużenie odpowiedzialna powinna być ww. spółka.

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2019 roku, wydanym w ww. sprawie Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powód podtrzymał powództwo w całości. Podkreślił, że pozwana, za pośrednictwem (...) SA J. W., jako konsument, zawarła umowę pożyczki i zobowiązała się do jej spłaty na warunkach określonych w umowie, zobowiązała się spłacić otrzymaną pożyczkę wraz z należnymi odsetkami umownymi zgodnie z treścią umowy. Składając dobrowolnie i świadomie podpis pod umową pożyczki oświadczyła, że uzyskała od banku wyjaśnienia co do wszystkich zgłoszonych wątpliwości, wysokości udzielonego kredytu, a także sposobie naliczenia odsetek oraz opłat, zaakceptowała warunki umowy, a także zobowiązała się do ich przestrzegania. Zdaniem powoda pozwana dokonując wpłat potwierdziła fakt istnienia umowy i wynikającego z niej zobowiązania, uznając tym samym zadłużenie. Powód podkreślał, że przedmiotową umowę pozwana zawarła jako konsument a nie jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. W umowie sprecyzowano, że umowa została przeznaczona na dowolny cel konsumpcyjny. Brak jest postanowień umownych przewidujących przeznaczenie rzeczony kwoty na prowadzenie działalności gospodarczej bądź na cel związany z (...) sp. z o.o., a tym samym zarzut pozwanej powinien zostać oddalony, albowiem przedłożone przez powoda dowody niezbieżnie dowodzą legitymacji procesowej biernej przysługującej pozwanej, która zobowiązana jest do spłaty należności wynikającej z zwartej umowy. Ponadto podkreślił, że pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń.

Pozwana w piśmie z dnia 23 października 2019 r. – stanowiącym skargę na referendarza - wskazała, jedynie, że sprawa jest dla niej skomplikowana ponieważ środki z kredytu których zwrotu dochodzi teraz bank, nie były przeznaczone dla niej, a dla ww. spółki, w której była członkiem zarządu. Wyjaśniała, że chociaż była członkiem zarządu tej spółki, to faktycznie zarządzały nią inne osoby, a nie ona. Jej zdaniem próbuje się ją wykorzystać w celu zwrotu środków, którymi nie rozporządzała. Poza złożeniem pism w sprawie, pozwana nie stawiała się na żadnej rozprawie i nie złożyła szczegółowych wyjaśnień, nie usprawiedliwiała też swoje nieobecności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2017 roku pozwana M. D. zawarła – jako konsument z powodem (...) Bank SA w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na podstawie której powód wypłacił pozwanej pożyczkę w wysokości 60.000 zł., natomiast pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz powoda łącznej kwoty 103783,57 zł. Spłatę zobowiązania rozłożono na 84 miesięczne raty w wysokości po 1.235,53, a ostania 84 rata 1234,58 zł.

dowód: umowa pożyczki gotówkowej k. 67-69, wnioski k. 70, harmonogram spłaty k. 471-72, regulamin k. 73-75

Pozwana zaprzestała wywiązywać się z ciężącego na jej zobowiązania i nie spłacała rat pożyczki zgodnie z ustalonym kalendarzem spłat. Powód pismem z dnia 22 listopada 2018 roku wypowiedział umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego terminu. Z uwagi na brak spłaty powód wzywał pozwaną do uiszczenia zaległych należności.

dowód: historia spłaty k. 84, wypowiedzenie umowy pożyczki k. 78, dowód nadania k. 79, wezwanie k. 80, 82 wydruk śledzenia przesyłek k. 81, 83

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu nie budziły żadnych wątpliwości twierdzenia powoda co do zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki przez pozwaną i brak całkowitej spłaty. Zaznaczyć należy, że na pozwana zakwestionowała zasadność roszczeń powoda, podkreślając, że środki z kredytu nie były dla niej, a dla spółki (...) sp. z o.o., w której była członkiem zarządu. Wyjaśniła, że Sąd Rejonowy w Zielonej Górze VIII Wydział Gospodarczy KRS z urzędu wykreślił z rejestru nieaktualne dane o jej osobie, jako członka zarządu spółki (...) sp. z o.o., albowiem od dnia 4 sierpnia 2017 r. nie jest już prezesem zarządu spółki. Jej zdaniem za zadłużenie odpowiedzialna powinna być ww. spółka.

Przedmiotem powództwa było roszczenie wynikające z umowy pożyczki, która została zawarta przez pozwaną występującą jako konsument.

W niniejszej sprawie, jak powyżej wskazano, stan faktyczny był w zasadzie bezsporny. Pozwana przyznała bowiem, iż zawierała umowę pożyczki gotówkowej z powodem, jednak podkreślała, że pieniądze nie były dla niej lecz dla spółki, w której w momencie podpisywania umowy była prezesem, nie zakwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia. Jej zdaniem powództwo powinno być oddalone z uwagi na fakt, że pieniądze otrzymała spółka.

W ocenie Sądu nie budziły żadnych wątpliwości twierdzenia powoda co do zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki i brak całkowitej spłaty, pomimo że pozwana zakwestionowała zasadność dochodzonego roszczenia. Zaznaczyć należy, pozwana nie zakwestionowała podpisu na umowie, nie zaprzeczała, że ona jej nie zawierała.

Przedmiotem powództwa było roszczenie wynikające z umowy pożyczki, która została zawarta przez pozwaną występującą jako konsument.

W ocenie Sądu pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki. Niewątpliwie podpisała dokumenty związane z udzieloną jej pożyczką

Podkreślić należy, że pozwana występowała jako konsument, a umowa dotyczyła pożyczki gotówkowej. Brak jest w umowie jakiegokolwiek wzmianki aby pozwana występowała w imieniu spółki. Przeciwnie z umowy wynika, że pozwana wskazując dane dot. uzyskiwanego dochodu wskazała jedynie, że jest to umowa o pracę na stanowisku kierowniczym, wskazując jako nazwę zakładu pracy (...) sp. z o.o. w Z.. Podkreślić należy, że pozwana nie podnosiła, że działa w imieniu spółki, a jedynie, że pieniądze przeznaczone były dla spółki. Nie przedłożyła jednak żadnego materiału dowodowego z którego wynikałoby, że pieniądze otrzymała spółka, bądź aby umowę pozwana zawierała w imieniu spółki.

W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, że to strony postępowania łączyła umowa pożyczki. Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem. Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela

lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się między innymi umowę pożyczki.

Przy umowie pożyczki, głównymi świadczeniami stron są: po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu, a ze strony pożyczkobiorcy, zwrot tych środków. Umowa pożyczki została przy tym ukształtowana w kodeksie cywilnym w taki sposób, że co do zasady może być zarówno umową odpłatną, jak i nieodpłatną. W przypadku zawarcia przez strony odpłatnej umowy pożyczki, wynagrodzenie pożyczkodawcy winno być wyraźnie określone w umowie. Zwyczajowo formę wynagrodzenia za korzystanie z cudzego kapitału stanowią odsetki, ewentualnie zapłata prowizji.

W ocenie Sądu ocena zgodności z prawdą twierdzeń stron następuje na podstawie materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Nie budzi wątpliwości, że obowiązkiem stron jest przedłożenie dowodów, które umożliwią Sądowi weryfikację ich twierdzeń. Zdaniem Sądu brak było podstaw do oddalenia powództwa, albowiem okoliczność, że pozwana pieniądze otrzymane na podstawie przedmiotowej umowy nie wykorzystwała osobiście, a przeznaczyła je na potrzeby spółki, nie wpływa na wzajemne roszczenia stron. Okoliczność ta może jedynie wpłynąć na wzajemne rozliczenia pomiędzy spółką a pozwaną, a w związku z czym pozwanej przysługują jedynie roszczenia wobec spółki, których może dochodzić w odrębnym procesie, a który to proces może być skomplikowany (z uwagi na wzajemne rozliczenia), co podniosła pozwana w swoich pismach. W niniejszej sprawie stan faktyczny nie był skomplikowany, nie budził wątpliwości. Powód przedstawiając stan faktyczny sprawy, powołał się na umowę pożyczki, wyjaśniając również, co na dochodzoną pozewem kwotę się składa. Powód również w celu wykazania zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia przedłożył dowody w postaci zawartej umowy, z której wywodził swoje roszczenie tj umowy pożyczki z dnia 24 marca 2017r., jak i korespondencje prowadzoną z pozwaną, w której doszło do wypowiedzenia przedmiotowej umowy, w związku z czym roszczenie stało się wymagalne.

W związku z powyższym brak było podstaw do oddalenia powództwa, czego domagała się pozwana. W ocenie Sądu strona powodowa udowodniła, że określona wierzytelność jej przysługuje, zgodnie z treścią art. 6 k.c. W związku z powyższym Sąd uwzględnił dochodzone pozewem roszczenie w całości .

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

Na zasądzone koszty skała się opłata od pozwu w wysokości 942 zł., oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 5400 zł. (§2 pkt 5 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych).